

بسمه تعالی

می‌گویند روزی از حاتم طایی پرسیدند: «آیا تابه‌حال، بخشنده‌تر از خود هم کسی را دیده‌ای؟»

حاتم گفت: «آری! دیده‌ام... روزی با عده‌ای از دوستانم به سفری رفته بودیم. در بین راه به شدت گرسنه شدیم، آنجا غذایی نداشتیم که بتوانیم شکمان را سیر کنیم. به در خانه‌ای رفتیم و در زدیم. مرد جوانی در را گشود ما را به داخل خانه دعوت کرد. وقتی که فهمید گرسنه هستیم، گوسفندی را کشت و آن را برایمان کباب کرد ما گوشت کباب شده را با لذت فراوان خوردیم. من از جوان تشکر کردم و گفتم: «غذای بسیار خوشمزه‌ای بود و ما از آن خیلی خوشمان آمد»

مرد جوان با شنیدن این حرف از اتاق بیرون رفت و ساعتی بعد، با چند گوسفند بریان برگشت و آن را داخل سفره گذاشت و گفت بخوریم. من و همراهانم به اندازه کافی غذا خوردیم و حسابی سیر شدیم.

بعد از خوردن غذا، به مرد جوان گفتم: «تو چند گوسفند را برای ما بریان کردی و ما آن را خوردیم، آیا گوسفندان دیگری هم داری؟»

مرد جوان گفت: «خیر! هر چه داشتم، نزد شما آوردم.»

من با شنیدن این حرف ناراحت شدم و به او گفتم: «چرا این کار را کردی؟ تو تمام آنچه را که داشتی به خاطر ما از دست دادی!»

مرد جوان گفت: «وقتی میهمانی که به خانه من آمده است، از چیزی خوشش بیاید، نباید کوتاهی بکنم.»

بعد از شنیدن این ماجرا، از حاتم پرسیدند: «ای حاتم، تو در مقابل کاری که او انجام داده بود، چه کردی؟!»

حاتم گفت: «من بعدها به او سیصد شتر و پانصد گوسفند بخشیدم»

به حاتم گفتند: «بنابر این، تو از او بخشنده‌تر هستی. چون او چند گوسفند به تو داد و در عوض تو سیصد شتر و پانصد گوسفند به او بخشیدی. پس او را از خودت بخشنده‌تر می‌دانی؟!»!

حاتم گفت: «او از من بخشنده‌تر است. چون او هر چه داشت به من داد و من تنها بخشی از ثروتم را به او بخشیدم...»

این مثال را زدم که به بگویم اباعبدالله هر چه داشت در راه خداداد و همه هستی‌اش را در پیشگاه الهی تقدیم کرد. به همین دلیل خدای متعال بخشی از کرامت‌هایش را به اباعبدالله حسین عنایت کرد و توجه ویژه‌ای به او کرد.

۱- یکی از مواردی که امام حسین مورد توجه خدا قرار گرفت این است که دعا در زیر بقعه و بارگاه امام حسین علیه‌السلام بدون شک و تردید مستجاب می‌شود

۲- حتماً شنیده‌اید که مسافر وقتی از یک حد ترخص شرعی و مسافت تعیین‌شده عبور کند اسم مسافر برای اطلاق می‌شود نمازش شکسته است اما خداوند متعال بر اساس آنچه فقها اعلام کردند در چهار مکان اجازه داده که نماز شکسته کامل خوانده شود.

۱- مسجد الحرام در خانه خدا حتی اگر قصد ده روز نداشته باشید.

۲- دو مسجد النبی در مدینه هم می‌تواند شکسته یا تمام خوانده شود

۳- مسجد کوفه مسافر اختیار دارد نمازش را شکسته یا کامل بخواند

۴- به احترام اباعبدالله در حرم حریم امام حسین علیه‌السلام عنایت خداوند برایشان است که نماز به‌طور کامل خوانده می‌شود

روایت دیگری از کتاب بحار الانوار جلد ۳۶ صفحه ۲۵۸ از قول پیامبر که از هوای نفس حرف نمی‌زند از ناحیه خدا حرف می‌زند در روایت اول پیامبر فرموده امام حسین مقام امام حسین در آسمان‌ها از مقام امام حسین در زمین بالاتر از آن دو نکته اشاره کردند در آسمان‌ها مقام ایشان خیلی بالاتر است امام حسین (ع) برای همه کشتی نجات است!

تعبیر «سفینه النّجاة = کشتی نجات» برای اهل عصمت علیهم السلام که همگی نور واحد، مصباح الهداة و سفینه النّجاة می باشند، از رسول اکرم صلوات الله علیه و آله و سپس دیگر امامان علیهم السلام می باشد.

از امام صادق علیه السلام به شرح ذیل است: «کلنا سفن النّجاة لکن سفینه جدی الحسین (علیه السلام) اوسع و فی لجج البحار اسرع» (بحار الانوار، ج ۲۶، ص ۳۲۲): همه ی ما اهل بیت، کشتی های نجات هستیم ولی کشتی جدیم حسین علیه السلام گسترده تر و در دل دریاها (و موج های خروشان) باشتاب تر و سریع تر است.

تعبیر "کشتی" با اشاره به طوفان نوح و کشتی حضرت نوح علیه السلام می باشد. پس اگر شدت بلاهای زمینی و آسمانی، مادی و معنوی، به حد طوفان نوح نیز باشد، بی تردید کسانی که سوار کشتی "ولی الله" شده اند، به "امر الله" مصون مانده و نجات می یابند.

بنابر این ائمه اطهار علیهم السلام، برای بشری که همیشه در معرض طوفان ها و سیلاب های نابود کننده قرار دارند، نقش کشتی نجات «سفینه النّجاة» را دارند.

در مراسم امام حسین شیعه و سنی آرامنه هم حضور دارند حتی کسانی که مذهبی هستند و به هیچ دینی پایبند نیستند مثل هندو این ها در عزای امام حسین شرکت می کنند ولی در عزای امام جواد فقط شیعیان هستند این روایت امام صادق می فرمایند کشتی امام حسین و بسیار بزرگ و سرعت یعنی سریع تر و زودتر به مقصد می رسند

در قرآن کریم از سلام به عنوان تحیت بهشتیان نام برده و بدان امر شده است.

چنان که در روایات، از سنت های رسول خدا صلی الله علیه و آله و از مستحبات مؤکد شمرده شده است.

ابتدا به سلام و مقدم داشتن آن بر هر سخنی، سلام کردن به کودکان و افشای سلام؛ یعنی سلام کردن به هر کس که انسان با او برخورد می کند، مورد تأکید و سفارش قرار گرفته است.

بنابراین، آنچه در روایات آمده است که پیامبر اسلام (ص) همواره در سلام کردن از دیگران پیشی می‌گرفتند و هیچ‌گاه کسی نتوانست در سلام کردن بر آن حضرت سبقت بگیرد، امر عجیبی نیست؛ زیرا آن حضرت به حقانیت اسلام و احکام این دین الهی یقین کامل و فوق‌العاده داشتند و در مقابل دستورات خداوند متعال مطیع محض بودند.

از امام صادق علیه‌السلام روایت شده است که فرمود: «هر مؤمنی که به گروهی از مؤمنان سلام کند، ملائکه در پاسخش می‌گویند: **سَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا.**»